

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 38K/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120208317
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Hubináková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3120208317.18

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa- veriteľa ECO PLANT SERVICE Ltd. So sídlm Aleksander Stamboliiski 24, 4101 Kuklen, Bulharská republika, IČO 204 876 128, pr. zástupca Advokátska kancelária JUDr. Matúš Meheš s.r.o. so sídlom Nevádzova 6C, 821 01 Bratislava, IČO 36 855 430 proti dlžníkovi ALVEST MONT, s. r. o. so sídlom Skalka nad Váhom II/54, Skalka nad Váhom, IČO 35 870 095, Slovenská republika, o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka ALVEST MONT, s. r. o. so sídlom Skalka nad Váhom II/54, Skalka nad Váhom, IČO 35 870 095, Slovenská republika, takto

rozhodol:

I. Konkurzné konanie sa **z a s t a v u j e** pre nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa a osvedčenie platobnej schopnosti.

II. Dlžníkovi sa **p r i z n á v a** voči navrhovateľovi - veriteľovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom, ktorý došiel tunajšiemu súdu dňa 3.12.2020 sa navrhovateľ - veriteľ domáhal, aby súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka dôvodu, že dlžník je v omeškaní s úhradou zostávajúcej časti faktúry č. 27 zo dňa 17.1.2019 (vystavená titulom Kúpnej zmluvy zo dňa 27.7.2018) vo výške 14 164 eur (zostatok kúpnej ceny) ako aj s úhradou faktúry č. 29 zo dňa 21.5.2019 (vystavená titulom Zmluvy o poradenstve zo dňa 15.1.2019) vo výške 80 000 eur (neuhradená odplata za poskytnuté služby). Dlžník bol písomne vyzvaný na úhradu dlžnej sumy dňa 5.8.2019, s ktorou je v omeškaní viac ako 365 dní. Svoje pohľadávky navrhovateľ doložil potvrdením audítora podľa § 12 ods. 2 písm. c/ ZKR. Navrhovateľ v návrhu označil druhého veriteľa dlžníka a to spoločnosť MAGENTA d.o.o., Antifízišticke borbe 15/21, Novi Beograd, Srbsko, IČO 100 138 585, ktorému je dlžník v omeškaní s úhradou faktúry č. IZ 03-03/2019 zo dňa 1.3.2019 vo výške 729 eur-splatná 8.3.2019, faktúry č. IZ 04-03/2019 zo dňa 28.3.2019 vo výške 28 000 eur -splatná dňa 1.4.2019 a faktúry č. IZ 05-03/2019 zo dňa 1.3.2019 vo výške 729 eur -splatná dňa 4.4.2019, vystavené dlžníkovi na základe uzatvorenej Zmluvy zo dňa 25.11.2014. V doplnení návrhu navrhovateľ uviedol, že dlžník bol písomne vyzvaný na plnenie záväzkov prostredníctvom Upomínky - neuhrazené faktúry z 5.8.2019, ktorú prevzal dňa 27.8.2019. Keďže súd po preskúmaní návrhu a predložených listín po formálnej stránke zistil, že tento spĺňa všetky obsahové aj listinné náležitosti, uznesením č.k. 38K/21/2020-81 zo dňa 7.1.2021, právoplatné dňa 15.1.2021, začal konkurzné konanie voči dlžníkovi. Následne uznesením č.k. 38K/21/2020-87 zo dňa 20.1.2021, právoplatné dňa 27.1.2021 vyzval súd dlžníka na vyjadrenie sa k návrhu navrhovateľa - veriteľa a osvedčenie platobnej schopnosti.

2. Dňa 23.3.2021 bolo súdu doručené Vyjadrenie dlžníka, v ktorom uviedol, že s navrhovateľom uzavreli dňa 15.1.2019 Zmluvu o poradenstve, predmetom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť dlžníkovi právne rady a názory na predpisy týkajúce sa práce dlžníka v súvislosti s projektovaním, inštaláciou a zaručeným servisom čistiare odpadových vôd a ďalších činností. V zmysle predmetnej zmluvy

sa dlžník zaviazal za poskytnuté služby zaplatiť odmenu 80 000 eur. Dlžník poukázal, že nárok na odplatu navrhovateľovi nevznikol, nakoľko nedošlo k poskytnutiu predmetných služieb a teda faktúra č. 29 bola vystavená bezdôvodne. Predmetnú faktúru dlžník ani neeviduje v účtovníctve, čo vyplýva z predloženého saldokonta záväzkov k 31.1.2021, v ktorom absentuje evidencia tohto záväzku voči navrhovateľovi. Zároveň tvrdil, že Protokol o predaní a prevzatí služby zo dňa 20.5.2019 vystavený v zmysle Zmluvy o poradenstve, nebol podpísaný dlžníkom - konateľom Ing. X., ktorý bol jediný v tom čase oprávneným konať v mene dlžníka, pričom táto skutočnosť je zjavná s porovnaním podpisu konateľa D.. X. na Zmluve o poradenstve. Keďže predmetné služby neboli dodané, v dôsledku čoho nedošlo k podpisu Protokolu dlžníkom, faktúra č. 29 vystavená na sumu 80 000 eur je nedôvodná. Poukázal, že dohody uzatvorené medzi navrhovateľom a dlžníkom neboli opakované zo strany navrhovateľa dodržané o čom svedčí aj skutočnosť, že dlžník požiadal navrhovateľa o vrátenie plnenia zo Zmluvy o dielo, nakoľko dlžník zistil, že ani pri tejto obchodnej zákazke navrhovateľ neposkytol zmluvne dojednané plnenie. Z toho dôvodu dlžník žiadal o vrátenie 90% zaplatených platieb, keďže na základe kontroly bolo zistené, že navrhovateľ nevykonal takmer žiadne úkony, na ktoré sa zmluvne zaviazal aj napriek skutočnosti, že dlžník vyfakturované a nedodané služby riadne uhradil. Dlžník má preto za to, že vrátenie predmetného plnenia - platieb dlžníkovi by bolo pre navrhovateľa likvidačné a z toho dôvodu podal návrh na vyhlásenie konkurzu. Navrhovateľ žiadnym spôsobom súdne nevymáhal údajné pohľadávky a konanie navrhovateľa označil za špekulatívne. A účelné - z dôvodu úmyselného poškodenia dlžníka a to spôsobom obmedzenia jeho podnikateľskej činnosti (v dôsledku vyhlásenia konkurzu) a následného zrušenia dlžníka s cieľom navrhovateľa vyhnúť sa sporovému konaniu s predmetom vymáhania peňažnej pohľadávky dlžníka vzniknutej titulom vrátenia plnenia zo zmluvy o dielo. Takisto uviedol, že pohľadávky veriteľa MAGENTA neeviduje v účtovníctve, čo taktiež vyplýva zo zoznamu záväzkov dlžníka k 31.1.2021. Dlžník nebol zo strany veriteľa MAGENTA vyzvaný na zaplatenie predmetných pohľadávok spolu vo výške 29 458 eur a dlžník nemá ani žiadnu vedomosť, že by MAGENTA voči dlžníkovi vyvinula nejaké právne kroky za účelom vymoženia týchto pohľadávok, od ktorých údajného vzniku prešlo 24 mesiacov. Dlžník pohľadávky veriteľa MAGENTA neuznáva, potvrdenie tohto veriteľa o omeškaní s plnením považuje za účelové s cieľom vytvorenia druhého veriteľa pre splnenie podmienok na vyhlásenie konkurzu. Ohľadne platobnej schopnosti dlžník poukázal, že má finančný majetok a to pohľadávku voči mestu JKP "DRUGI OKTOBAR" VRŠAC, IČO 08010072, ul. Stevana nemanej br. 26, Vršac, Srbsko vzniknutú titulom Zmluvy o obstarávaní číslo 01-01-40/2017 dňa 14.2.2018, predmetom ktorej bola čistiareň odpadových vôd Mesta Vršac a to vo výške 1 534 859,39 eur. Na základe tendrových podmienok dlžník odovzdal svoju ponuku, pričom po ukončení tendra obstarávateľ požadoval realizovať ďalšie práce, ktoré neboli súčasťou tendrových požiadaviek. Táto požiadavka nerešpektovala ponuku dlžníka podľa tabuľky stavebných prác v cene 450 000 eur, pričom po ukončení tendra nie je možné meniť tendrové podmienky a rozsah diela. Na základe uvedeného dlžník zaslal obstarávateľovi vyhlásenie o odstúpení od Zmluvy o verejnom obstarávaní č. 01-01-40/2017 zo dňa 27.5.2020, ktoré mu bolo doručené dňa 27.5.2020, čím sa zrušila zmluva o obstarávaní v celom rozsahu vo vzťahu k dlžníkovi. Uvedeným vznikla dlžníkovi pohľadávka voči mestu Vršac a to v sume 1/670.705,17 eur z titulu vykonania naviac prác, 2/ 333.956,94 eur z titulu zádržné vo výške 10% z vystavených faktúr, 3/ 1.068,68 eur z titulu nezaplateného rozdielu dočasných situácií, 4/ 32.228,60 eur z titulu Dočasnej situácie číslo XVI a 5/ 496.900 eur z titulu plnenia z bankovej záruky od VUB, a.s. Uvedené pohľadávky má dlžník evidované v účtovníctve, pričom dlžník pripravuje podklady pre ich právne vymáhanie. Dlžník zároveň poukázal na pohľadávky voči ALVEST MONT Group s.r.o. vo výške 51 000 eur evidované v účtovníctve dlžníka, ktorých úhradu predpokladá v najbližšej dobe.

3. Dňa 12.4.2021 bolo súdu doručené vyjadrenie navrhovateľa k vyjadreniu dlžníka, v ktorom uviedol, že celú obranu dlžníka považuje za účelovú a okrem subjektívnych tvrdení dlžníka nebola procesná obrana podložená žiadnymi objektívnymi dôkazmi, ktoré by preukazovali pravdivosť tvrdení dlžníka (nepriloženie podpisového vzoru dlžníka a pod.). Poukázal, že predmetný protokol bol riadne podpísaný v zmysle zapísaného konania menom spoločnosti dlžníkom tak, že k obchodnému menu dlžníka bol pripojený podpis konateľa. V prípade, ak by boli tvrdenia dlžníka pravdivé a pohľadávka č. 2 by bola nedôvodná, navrhovateľovi nie je zrejmé na základe akého právneho dôvodu dlžník uhradil navrhovateľovi dňa 27.5.2019 sumu 5000 eur, pričom ako variabilný symbol dlžník uviedol číslo faktúry č. 29, ktoré prislúcha pohľadávke č. 2. Poukázal, že v zmysle § 407 ods. 3 Obch. zák. zrealizovaním tejto úhrady dlžník uznal pohľadávku č. 2. Zároveň poukázal, že dlžník eviduje vo svojom účtovníctve pohľadávku č. 1 vzniknutú z titulu faktúry č. 27 z 17.1.2019, zostávajúca časť na úhradu 14 164 eur, splatná 17.1.2019 vystavená na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 27.7.2018, ktorá je vedená v zozname záväzkov pod starým obchodným menom navrhovateľa ALVEST BG EOOD. Na základe

uvedenej skutočnosti dlžník uznal túto pohľadávku. Poukázal, že faktúry druhého veriteľa MAGENTA boli dlžníkovi doručené. Dlžník neosvedčil platobnú schopnosť, nakoľko nepredložil zoznam svojich peňažných záväzkov s ktorých plnením bol v deň začatia konkurzného konania 30 dní v omeškaní, nakoľko v zozname záväzkov absentuje pohľadávka č. 2 (uznaná čo do dôvodu a výšky) ako aj pohľadávky druhého veriteľa. Dlžník nepredložil zoznamy bankových účtov s prehľadom zostatkov, informáciu o stave hotovosti ani zoznam pohľadávok ako ho vyzval súd. Pohľadávky voči JKP DRUGI OKTOBAR sú označené písmenom Z a teda je dôvodné predpokladať, že sa jedná výlučne o vystavené zálohové faktúry. Dlžník nedoložil vyhlásenie o odstúpení od Zmluvy o verejnom obstarávaní, ktoré malo byť údajne doručené do podateľne JKP DRUGI OKTOBAR a od ktorého si dlžník odvodzuje nárok na úhradu. Dlžník nepreukázal zriadenie bankovej záruky, pričom lustráciou v NCRzp bolo zistené, že je registrované začatie výkonu záložného práva v prospech VUB, a.s.

4. Dňa 14.5.2021 bolo súdu doručené Vyjadrenie dlžníka k vyjadreniu navrhovateľa, v ktorom opätovne uviedol, že Protokol o predaní a prevzatí služby z 20.5.2019 nebol podpísaný osobou oprávnenou konať v mene dlžníka - konateľom Ing. X.. Poukázal, že email zo dňa 17.5.2019 nepreukazuje, že v prílohe bola zaslaná Zmluva o poradenstve a k nej prislúchajúci protokol, ktorý by bol podpísaný konateľom dlžníka, keďže v prílohe je uvedené, že bola zaslaná Smlouva + protokoly a teda uvedené len preukazuje, že medzi navrhovateľom a dlžníkom v tom čase prebiehala emailová komunikácia týkajúca sa vzájomných obchodných vzťahov. Keďže nedošlo k poskytnutiu všetkých služieb, ktoré mal navrhovateľ poskytnúť dlžníkovi, nárok na odplatu navrhovateľa vo výške 100%, t.j. 80 000 eur nevznikol a faktúra č. 29 bola vystavená bezdôvodne. Za čiastočne poskytnuté služby prináleží navrhovateľovi alikvotná časť z nároku na odplatu. Keďže navrhovateľ nebol ochotný dohodnúť časť výšky alikvotnej sumy, dlžník poukázal navrhovateľovi 5000 eur, ktorá suma zodpovedá reálne poskytnutým službám. Čo sa týka pohľadávok veriteľa MAGENTA, tieto dlžník neviduje v účtovníctve ani nevie o aké pohľadávky sa má jednať. Opätovne poukázal, že má pohľadávku voči mestu JKP DRUGI OKTOBAR VRŠAC vo výške 1 534 859,39 eur z titulu Zmluvy o obstarávaní č. 01-01-40/2017 z 14.2.2018 a následnom odstúpení od tejto zmluvy, ktoré bolo obstarávateľovi riadne doručené dňa 27.5.2020.

5. Dňa 28.5.2021 súd vykonal pojednávanie, na ktorom dlžník v rámci vyjadrenia sa k návrhu okrem pridržania sa svojich písomných vyjadrení uviedol, že konateľ dlžníka D.. X. a konateľ navrhovateľa D.. I. boli kedysi kamaráti, bola medzi nimi uzavretá zmluva o pôžičke, kde D.. X. požičal D.. I. sumu 46675 eur, ktoré mu do dnešného dňa nevrátil, o čom v súčasnosti prebieha rozhodcovské konanie na súde v Prahe č.k. 363/20. D.. X. za účelom vrátenia peňazí zaslal I. predžalobnú výzvu, na ktorú reagoval jeho právny zástupca, v ktorej uviedol, že I. ako fyzická osoba a súčasne konateľ navrhovateľa eviduje voči ALVEST MONT s.r.o. pohľadávku 164 000 eur, ktoré sú predmetom tohto konania, avšak je ochotný sa týchto vzdať ak D.. X. ako fyzická osoba nebude vymáhať od I. ako fyzickej osoby dlžnú sumu cca 47000 eur, teda navrhovateľ bol ochotný vzdať sa sumy 120 000 eur len z dôvodu, že D.. X. nebude od I. ako fyzickej osoby vymáhať sumu zo zmluvy o pôžičke. Faktúry spol. MAGENTA sú pre dlžníka neznáme, nemajú právny základ v písomnej či ústnej zmluve podloženej objednávkami. Oprávnenosť týchto pohľadávok nemôže byť preukázaná len vystavením faktúr. Jedná sa o vymyslené pohľadávky. Zmluva s Magentou bola uzatvorená ale nedošlo k plneniu zo zmluvy. Právny zástupca navrhovateľa poukázal, že že skutočnosť vedenia trestného konania medzi konateľmi D.. X. a D.. I. nesúvisí s týmito konaniami a takisto ani zmluva o pôžičke uzavretá medzi uvedenými osobami ako fyzickými osobami. Poukázal, že dlžník rozporuje len spornosť protokolu, pričom záväzok vznikol zo zmluvy, služby boli dlžníkovi dodané a konateľ srbskej spol. MAGENTA zaslal dlžníkovi faktúry emailom, teda dlžník má 2 veriteľov a je platobne neschopný.

6. Na pojednávaní konanom dňa 15.6.2021 dlžník predložil potvrdenia z Okresného súdu Bratislava I o podaní žalôb dlžníka voči navrhovateľovi aj spol. MAGENTA spolu s rovnopismi žalôb. Právny zástupca navrhovateľa poukázal, že zmluva medzi dlžníkom a MAGENTA bola uzatvorená, predložil fa č. IZ02-02/19, ktorú dlžník uhradil. Faktúry č. 03-03/19 a 503/19 sú vystavené za preklad. Poukázal, že žaloby boli podané na nepríslušný súd a teda konania budú zastavené z procesných podmienok.

7. Dňa 27.7.2021 súd vykonal pojednávanie, na ktoré sa navrhovateľ - dlžník nedostavil, pričom svoju neúčast' neospravedlnil ani z dôležitých dôvodov nepožiadal o odročenie pojednávania, teda nevyužila svoje právo na prejednanie veci v jeho prítomnosti, preto súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľa za účasti jeho právneho zástupcu, dlžníka a právneho zástupcu dlžníka. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom dlžníka (písomne aj ústne na pojednávaní dňa 27.7.2021) a oboznámením obsahu listinných

dôkazov a to Návrhom na vyhlásenie konkurzu z čl. 1-2, plnomocenstvom na čl. 3, faktúrou č. IZ 03-03/19, č. IZ 05-03/19 na čl. 4, Zmluvou o poradenstve na čl. 5-6, Protokolom o predaní a prevzatí na čl. 7, faktúrou č. 29 na čl. 8, Upomienkou na čl. 9, Správou o kontrolných zisteniach na čl. 10-13, Faktúrou č. IZ 04-03/19, č. IZ 02-02/19, č. IZ 0312/18, č. IZ 01-11-2018 na čl. 14-15, Kúpnu zmluvou na čl. 20-21, Faktúrou č. 27 na čl. 21, výpisom z OR dlžníka na čl. 29-30, doplnením návrhu na čl. 37-38, Potvrdením o omeškaní s úhradou pohľadávok na čl. 49, doručenkou na l. 52-53, Správou o kontrolných zisteniach a finančných záväzkoch na čl. 54-56, Potvrdením Bulharského inštitútu certifikovaných účtovníkov a audítorov na čl. 57-59, Potvrdením výpisu z OR na čl. 60-65, Výpisom zo zoznamu certifikovaných účtovníkov a audítorov Bulharskej republiky na čl. 66-71, Potvrdením výpisu z OR na čl. 72-77, Vyjadrením dlžníka na čl. 105-109, Záväzky k 1.1.2021 na čl. 110-111, historickým výpisom z OR dlžníka na čl. 112-113, Výzvou č. 1 na vrátenie plnenia na čl. 114, Export pohybov na účte dlžníka na čl. 114-115, Konečnou správou o činnosti navrhovateľa na čl. 115-116, Zmluvou o dielo na čl. 116-117, podacím lístkom na čl. 117, Potvrdením o doručení zásielky na čl. 118-120, Oznámením o dodatočných a predvídateľných nákladoch na čl. 121-124, Pohľadávky k 31.1.2021 na čl. 125, plnomocenstvom na čl. 126, vyjadrením navrhovateľa na čl. 141-144, emailom na čl. 145-149, Úradným výpisom z NCRZP na čl. 150-151, Vyjadrením dlžníka na čl. 157-159, Plnomocenstvom na čl. 160-161, vyhlásením o odstúpení od Zmluvy o verejnom obstarávaní na čl. 162-165, plnomocenstvami na čl. 179-180, poverením na čl. 181, výtlačkom Qsign na čl. 182-183, Zmluvou o pôžičke na čl. 184, Predvolaním na čl. 185, reakciou na predžalobnú výzvu na čl. 186-187, trestným oznámením č. l. 195 - 197, potvrdením OS BA na č. l. 198, žalobou o určenie neexistencie záväzku na č. l. 199-20-, potvrdenie os BA č. l. 203, žalobou o určenie neexistencie záväzku na č. l. 204-206, poverením a plnomocenstvami na č. l. 207-209, PM na č. l. 212, dodatočné schválenie právnych úkonov na č. l. 213, konečná správa o činnosti na č. l. 214, oznámenie o dodatočných a predvídateľných nákladoch s prílohami na č. l. 215-219, Zmluva o dielo č. l. 220 - 221, reakcia na výzvu na č. l. 222, výpis z banky na č. l. 223, vyhlásenie o odstúpení od zmluvy na č. l. 224-226, výzva č. l. 1, 2 s doručenkami na č. l. 227-229, upomienka č. 1 na č. l. 230, Zmluva o dielo na č. l. 231, zmluva o vykonaní služby v Srbsku na č. l. 232, vyjadrenie veriteľa s prílohami na č. l. 234-248, vyjadrenie PZ D na č. l. 250 a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Dlžník vo svojej písomnej výpovedi zo dňa 20.6.2021 (doručená súdu dňa 30.6.2021) vypovedal, že v roku 2017 vyhral verejný tender na stavbu ČOV Vršac v Srbsku a na začiatku r. 2018 sa začali práce, pričom organizáciu realizácie tejto stavby prenechal na Ing. I. a na jeho partnera v Srbsku - spoločnosť MAGENTA. Na dôkaz priložil Zmluvu medzi ALVEST MONT a ALVEST BG EOOD (súčasný navrhovateľ), na základe ktorej mal D.. I. vykonávať činnosti pri realizácii stavby a organizovať práce. Za služby mu dlžník platil tak, že jeho firma dodávala technologické zariadenie, ktoré mu dlžník predtým dodal skoro zadarmo a následne dlžník platil za dodané technológie mnohonásobne vyššiu cenu, teda dlžník mu dodal miešadlá a čerpadlá za nízku cenu a potom mu platil reálnu cenu za ich dodávku. Teda cenu za služby previedol do ceny za technológie a projekty, ako boli dohodnutí. Až neskôr zistil, že zmluva sa nerealizovala. Právny zástupca D.. I. dlžníkovi oznámil, že všetky platby od dlžníka sú za technológie a nie za služby. Zariadenia (ktoré vyrába dlžník) pre navrhovateľa dlžník dodal skoro zadarmo a navrhovateľ to dlžníkovi fakturoval namiesto služieb a tak mal peniaze za nerealizované práce. V roku 2019 začali problémy, následne dlžník požadoval, aby JKP OKTOBAR DRUGI začal prísne plniť zmluvu a uhradil navyše práce a dodávky, ktoré dlžník zrealizoval a keďže požiadavky dlžníka neboli splnené, ihneď písomne informoval JKP DRUGI OKTOBAR, že Magenta už nie je zástupcom dlžníka a nesmie s nimi o ničom jednáť. Dlžník si najal D.. A. (externého spolupracovníka spol. M+M s.r.o.), ktorý mal dobré kontakty v Srbsku aj Vršaci a to na kontrolu činnosti Zayakova a tým nepriamo aj Magenty, ktorá je partnerom I. v Srbsku. D.. A. potvrdil, že I. a Magenta nerobili takmer nič. Postupne sa zistilo, že JKP Drugi Oktobar nebol schopný plniť svoje povinnosti podľa zmluvy, neplnil, pravdepodobne mali finančné problémy. Nakoniec v roku 2020 dlžník odstúpil od zmluvy a vystavil faktúru za všetky navyše práce, ktoré boli do dátumu odstúpenia zrealizované. O odstúpení od zmluvy dlžník vopred informoval VUB, a.s., ktorá vystavila bankovú záruku za dlžníka vo výške 500 000 eur, aby túto bankovú záruku neplnili, pričom napriek uvedenému VUB, a.s. bankovú záruku uhradila a z toho dôvodu podal dlžník na VUB, a.s. trestné oznámenie. Následne dlžník vyzval Zayakova na vrátenie neoprávnene získaných financií, nakoľko zmluvne dohodnuté práce v Srbsku nerealizoval. I. pohľadávka vo výške 80 000 eur je neplatná, podpisy na zmluve a protokole nie sú dlžníka. Pohľadávka Zayakova vo výške 14 000 eur je fiktívna vzhľadom na to, že tieto práce realizovala firma Alvest Group pre jeho firmu v ČR v tom čase Eriva s.r.o., ktorá sa zlúčila s jeho spol. DIAMA s.r.o. Faktúra od Magenta podľa rámcovej zmluvy je nezmysel. K rámcovej zmluve - všeobecnej, ktorú má dlžník uzavretú s Magenta, dlžník vždy uzatvára dodatky, kde sa presne špecifikuje o čo, akú stavbu a iné sa jedná. Súčasne je platná aj ústna zmluva,

takže ak dlžník uhradil pre Magenta nejakú faktúru, to znamená, že ústne dohodli dodatok na prevedení prác a úhradou to dlžník odsúhlasil. To bol prípad aj doloženej fa č. 02-02/19. Magenta nemá podpísaný konkrétny dodatok k rámcovej zmluve a faktúry uvedené v návrhu na konkurzu sú nezmysly.

9. K písomnej výpovedi dlžníka právny zástupca navrhovateľa dňa 12.7.2021 uviedol, že je nesporné, že navrhovateľ spolu s Magentou spolupracovali s dlžníkom na projekte ČOV Vršac a zabezpečoval pre dlžníka technológiu podľa Kúpnej zmluvy z 27.7.2018 a vykonával pre dlžníka činnosti pri realizácii stavby napr. podľa Zmluvy o poradenstve z 15.1.2019. Dlžník v zmysle § 407 ods. 3 OBZ uznal čo do dôvodu a výšky pohľadávku navrhovateľa z titulu fa č. 27 - zostávajúca časť na úhradu 14 164 eur, vystavená na základe Kúpnej zmluvy z 27.7.2018 a fa č. 29 vo výške 80 000 eur zo zmluvy o poradenstve. Vo faktúrach spol. Magenta 03-03/19, 04-03/19 a 05-03/19 sú špecifikované vykonané služby aj Zmluva o obchodnom zastúpení č. 30-11/14. Poukázal, že fa č. 02-02/19 dlžník uhradil a rovnakým spôsobom vystavila spol. MAGENTA aj faktúry uvedené v návrhu na konkurz, ktoré dlžník odmieta uhradiť. Pohľadávka dlžníka voči JKP Drugi Oktobar sú sporné, vedie sa medzi nimi v Srbsku mimosúdne rokovanie. Opakovane poukázal, že dlžník neosvedčil platobnú schopnosť.

10. Na pojednávaní konanom dňa 27.7.2021 súd vykonal ústny výsluch dlžníka formou doplňujúcich otázok, pritom v rámci výsluchu dlžník vypovedal, že faktúra č. 27 bola vystavená na základe dodávok zariadenia v hodnote dvakrát 5.500 eur a I. vyfakturoval sumu 100.000 eur. Medzi nami boli ústne dohody, ja som mu dal zariadenie v hodnote 11000 eur, on vyfakturoval 100.000 a za tú sumu mal vykonať práce v Srbsku na základe ústnych dohôd a tieto nevykonal. Nakoniec bolo slovenskou firmou zisťované, čo v Srbsku robil a bolo zistené, že práce nevykonával a takisto jeho partner Magenta. Z toho dôvodu som neuhradil zostávajúcu časť 14.164 eur. Ohľadne fa č. 29 vypovedal, že nevylučuje, že uhradil sumu 5000 eur, ale na zmluve titulom ktorej bola vystavená ani na preberacom protokole nie je jeho podpis. Platobné príkazy u nás robí účtovníčka aj sekretárka, hlavne sekretárka. Pokyny dávam ja, ale je dosť možné, že došlo k omylu, totiž I. fa sú nečitateľné. Za sumu 80.000 eur nič nevykonal, žiadnu prácu neurobil, nemá ani žiadne dôkazy, ktorými by preukázal, že niečo za túto sumu urobil. Táto zmluva aj protokol je podvod vzhľadom na to, že to vymáha. Čo sa týka úhrady 5.000 eur my sme boli kamaráti a koľkokrát my poslal č. FA a prosil ma, aby som mu poslal určitú sumu, lebo má problémy a ja som mu dôveroval, teraz si od neho vymáham 46.000 eur, ktoré som mu požičal a až dodatočne sme spísali zmluvu o pôžičke. S Magentou mám rámcovú zmluvu, na základe ktorej som plnil tie výkony prác, ktoré sme si dohodli ústne, ale v prípade, že by som ja neuznal to plnenie tak im to platiť nebudem, ja tieto FA neuznávam, lebo na to nemajú písomnú zmluvu k rámcovej dohode, takto by si mohli vymyslieť aj 50 faktúr. Fa uvedené v návrhu sú vymyslené, fiktívne, čiže tie služby, za ktoré boli vystavené neboli realizované. Opätovne poukazujem, že som objednal slovenskú firmu, ktorá vykonala kontrolu vykonaných prác Zayakova a Magenty, ktorí spolupracovali a bolo zistené, že práce nevykonali.

11. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

12. Navrhovateľ s dlžníkom dňa 15.1.2019 uzavreli Zmluvu o poradenstve, podľa ktorej navrhovateľovi vzniká za výkon činnosti v zmysle zmluvy právo na odmenu vo výške 150 000 eur bez DPH a to za realizáciu projektov pre technologické vybavenie ČOV komunálnych a priemyslových odpadových vôd vo výške 80 000 eur bez DPH, pričom služba sa považuje za dokončenú po podpise dvojstranného protokolu. Zároveň dňa 20.5.2019 bol podpísaný protokol o predaní a prevzatí (ďalej len Protokol), z obsahu ktorého vyplýva, že služba bola plne a riadne dokončená. Na základe uvedeného navrhovateľ vystavil faktúru č. 29 na sumu 80 000 eur. Medzi navrhovateľom a dlžníkom bolo počas celého konania sporné podpísanie Zmluvy o poradenstve ako aj Protokolu osobou oprávnenou konať v mene dlžníka - konateľom dlžníka, ktorým jediným bol v tom čase D.. X. X. (čo vyplýva z historického výpisu z OR dlžníka na čl. 112). Dlžník tvrdil a vypovedal, že faktúra č. 29 bola vystavená neoprávnene, nakoľko navrhovateľ služby v zmysle Zmluvy nevykonal, nárok na odmenu mu nevznikol a Protokol z toho dôvodu dlžník nepodpisoval, pričom mu nie je zrejmé, kto Protokol podpísal.

13. Takisto bola medzi uvedenými účastníkmi uzavretá Kúpna zmluva dňa 27.7.2018 titulom ktorej bola vystavená faktúra pre dlžníka č. 27, ktorej zostávajúca neuhradená časť je vo výške 14 164 eur. Faktúra č. 27 bola vystavená celkovo na sumu 100 164 eur, pričom dlžník z tejto vyfakturovanej sumy uhradil 80 000 eur a zvyšnú sumu 14 164 eur neuhradil a to podľa výpovede dlžníka z dôvodu, že dlžník dodal navrhovateľovi zariadenie za sumu 11000 eur, navrhovateľ mu vyfakturoval sumu 100 000 eur a teda

za zvyšnú sumu (100 000eur- 11 000 eur) mal navrhovateľ vykonať práce, ktoré po kontrolnej činnosti nevykonal a po tomto zistení preto dlžník zvyšnú sumu 14 164 eur neuhradil.

14. Čo sa týka veriteľa Magenta, medzi účastníkmi nebolo sporné, že dlžník mal so spol. Magenta uzavretú Rámcovú zmluvu. Navrhovateľ tvrdil, že titulom uzavretej Zmluvy (jej obsah nešpecifikoval) medzi dlžníkom a Magenta boli vystavené faktúry č. IZ 03-03/19 na sumu 729 eur (za službu prekladu), č. 05-03/19 na sumu 729 eur (za službu prekladu) a č. 04-03/19 na sumu 28 000 eur (za službu prevádzky tovaru v súlade s čl. 10 Zmluvy č. 30-11/14), ktoré dlžník neuhradil. Dlžník tvrdil aj vypovedal, že uvedené faktúry neuznáva, tieto sú fiktívne, služby, za ktoré boli vystavené, nemajú reálny podklad, neboli dodané, nemá vedomosť, o aké pohľadávky sa jedná a z toho dôvodu tieto neeviduje v účtovníctve.

15. Takisto bolo preukázané, že dlžník podal na Okresný súd Bratislava I. žaloby o určenie neexistencie záväzku voči navrhovateľovi aj voči Magenta, pričom nebolo tvrdené ani preukázané, že predmetné konania by boli právoplatne ukončené.

16. Z Konečnej správy o činnosti navrhovateľa (na čl. 115-116), ktorú vystavila spol. M+M s.r.o. vyplýva, že navrhovateľ nevykonal činnosti v zmysle Zmluvy o dielo uzavretej dlžníkom s navrhovateľom dňa 15.3.2018 a zároveň z Výzvy č. 1 dlžníka na vrátenie plnenia podľa Zmluvy o dielo (čl. 114) vyplýva, že dlžník vyzval navrhovateľa na vrátenie 90% čiastky, ktorú dlžník uhradil.

17. Z emailovej komunikácie na čl. 146 vyplýva, že dlžník zaslal Diama - V. I. v prílohách Zmluvu a Protokoly.

18. Z emailovej komunikácie na čl. 147-149 vyplýva, že právny zástupca MAGENTA zasielal Zayakovovi Faktúru s výzvou o refundáciu prostriedkov pre plat pre prekladateľku, ako aj faktúru.

19. Z vyhlásenia o odstúpení od Zmluvy o verejnom obstarávaní 01-01-40/2017 vyplýva, že dlžník odstúpil od Zmluvy uzavretej s obstarávateľom JKP DRUGI OKTOBAR VRŠAC.

20. Podľa § 196 ZKR, ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddžnení (ďalej len "konanie podľa tohto zákona") sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

21. Podľa § 11 ods. 3 ZKR, veriteľ je oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu, ak môže odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť svojho dlžníka. Platobnú neschopnosť dlžníka možno odôvodnene predpokladať vtedy, ak je dlžník viac ako 30 dní v omeškaní s plnením aspoň dvoch peňažných záväzkov viac ako jednému veriteľovi a bol jedným z týchto veriteľov písomne vyzvaný na zaplatenie.

22. Podľa § 12 ods. 2 ZKR ak návrh na vyhlásenie konkurzu podáva veriteľ, v návrhu je povinný uviesť skutočnosti, z ktorých možno odôvodnene predpokladať platobnú neschopnosť dlžníka, ako aj označiť svoju pohľadávku 30 dní po lehote splatnosti a označiť ďalšieho veriteľa s pohľadávkou 30 dní po lehote splatnosti. K návrhu je veriteľ povinný pripojiť listiny, ktoré dokladajú jeho pohľadávku označenú v návrhu. Navrhovateľ pohľadávku doloží

a) písomným uznaním dlžníka s úradne overeným podpisom dlžníka,

b) vykonateľným rozhodnutím alebo iným podkladom, na základe ktorého možno nariadiť výkon rozhodnutia alebo vykonať exekúciu,

c) potvrdením audítora, správcu alebo súdneho znalca, že navrhovateľ pohľadávku účtuje v účtovníctve v súlade s účtovnými predpismi, a v prípade, že ide o pohľadávku nadobudnutú prevodom alebo prechodom, aj potvrdením audítora, správcu alebo súdneho znalca, že pohľadávka účtovaná v účtovníctve navrhovateľa má doložený dôvod vzniku, ak podáva návrh voči právnickej osobe,

d) potvrdením Ministerstva financií Slovenskej republiky o existencii pohľadávky štátu z príspevku poskytnutého dlžníkovi z prostriedkov Európskej únie, schváleného a účtovaného certifikačným orgánom, alebo

e) písomným vyhlásením s úradne osvedčenými podpismi najmenej piatich zamestnancov alebo bývalých zamestnancov dlžníka, ktorí nie sú jeho spriaznenými osobami, o nespnení ich pohľadávky na mzde, odstupnom alebo odchodnom 30 dní po lehote splatnosti; navrhovateľom v tomto prípade môže

byť len zamestnanec alebo bývalý zamestnanec dlžníka, ktorý nie je osobou spriaznenou s dlžníkom, a ktorý je zastúpený odborovou organizáciou, aj keď nie je jej členom.

23. Podľa § 19 ods. 1 písm. c/ ZKR, súd rozhodne o vyhlásení konkurzu vtedy, ak dlžník neosvedčil svoju platobnú schopnosť, inak rozhodne o zastavení konkurzného konania; pri rozhodovaní o vyhlásení konkurzu súd neprihliada na záväzky, pri ktorých dlžník osvedčil ich spornosť; ak sa dlžník v lehote podľa odseku 1 písm. a) bodu 1 nevyjadril, má sa za to, že svoju platobnú schopnosť neosvedčil.

24. V otázke aktívnej legitímácie navrhovateľa ako konkurzného veriteľa, ktorá je nesporne predpokladom prejednávania úpadku dlžníka, spočíva bremeno tvrdenia ale aj dôkazné bremeno výhradne na navrhovateľovi. Práve preto mu ZKR v § 12 ods. 2 ukladá povinnosť uviesť v návrhu aj skutočnosti, z ktorých vyplýva jeho oprávnenie podať návrh, označiť dôkazy, ktorých sa na preukázanie týchto skutočností dovoľáva a rovnako takto označené dôkazy pripojiť k návrhu. Účelom konkurzného konania nie je zisťovanie existencie sporných pohľadávok. Konkurzný súd rozsiahlejšie dokazovanie vedie len v súvislosti so skutočnosťami, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie splnenia hmotnoprávných podmienok na vyhlásenie konkurzu. Oprávnenie podať návrh na vyhlásenie konkurzu - splnenie podmienok, musí veriteľ osvedčiť bez toho, aby bolo potrebné o existencii jeho pohľadávky viesť rozsiahle dokazovanie. Otázka preukázania alebo nepreukázania spornej pohľadávky musí byť vždy predmetom samostatného sporového konania, pričom konkurzný súd nemôže viesť v rámci konkurzného konania dokazovanie ohľadom preukázania právneho základu pohľadávky, ktorej spornosť sa namieta.

25. Navrhovateľ svoje pohľadávky voči dlžníkovi označené v návrhu na vyhlásenie konkurzu doložil predložením listiny podľa § 12 ods. 2 písm. c/ ZKR, teda potvrdením audítora/správcu, že navrhovateľ pohľadávku voči dlžníkovi (označenú v návrhu na vyhlásenie konkurzu) účtuje v účtovníctve v súlade s účtovnými predpismi. Veriteľ v zmysle platnej právnej úpravy môže podať návrh na vyhlásenie konkurzu aj pre splatnú pohľadávku, o ktorej doposiaľ nebolo príslušným orgánom právoplatne rozhodnuté (v prípade, ak návrh smeruje voči dlžníkovi, ktorý je právnickou osobou). To však neznamená, že ak je taký návrh podaný, nahradzuje konkurzné konanie riadne nachádzacie konanie o tejto pohľadávke pred orgánom povolaným o pohľadávke rozhodnúť. Povaha konania o návrhu na vyhlásenie konkurzu nevyklučuje, aby súd o skutočnostiach, ktoré sú medzi účastníkmi sporné, vykonával dokazovanie, nie je však povinnosťou konkurzného súdu vykonávať dokazovanie o tom, či pohľadávka navrhovateľa - veriteľa existuje. Typovým dôvodom zamietnutia návrhu veriteľa na vyhlásenie konkurzu je skutočnosť, že v konkurznom konaní vyjde najavo, že sporné skutočnosti (týkajúce sa pohľadávky, ktorú je navrhujúci veriteľ povinný doložiť), nebude možné osvedčiť iba listinami a že vykonaním vecne opodstatnených dôkazných návrhov, by konkurzný súd nahradzoval (v prípadoch, v ktorých tvrdená pohľadávka navrhujúceho veriteľa nie je pohľadávkou právoplatne priznanou rozhodnutím príslušného orgánu) sporové konanie. V prípade, ak konkurzný súd zamietne návrh na vyhlásenie konkurzu, nezabavuje tým navrhovateľa domáhať sa súdne tvrdenej pohľadávky v riadnom nachádzacom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 29 Odo 1138/2005 aj sp.zn. 29 Cdo 5044/2007).

26. Súd takisto poukazuje i na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3CoKR/106/2015 z 8.12.2015, v ktorom vyslovil právny názor: „Odvolačný súd s poukazom na rozhodnutia tunajšieho súdu, najmä s poukazom na uznesenie Krajského súdu Bratislava zo dňa 16.08.2012 v konaní vedenom pod sp. zn. 2CoKR/43/2012, zhodne so súdom prvého stupňa konštatuje, že existencia navrhovateľovej pohľadávky voči dlžníkovi musí byť v návrhu osvedčená do takej miery, že o nej nemožno mať akúkoľvek právnu pochybnosť. Účelom konkurzného konania nie je zisťovanie existencie sporných pohľadávok. Konkurzný súd rozsiahlejšie dokazovanie vedie len v súvislosti so skutočnosťami, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie splnenia hmotnoprávných podmienok upravených v § 3 ods. 2, 3 ZKR (t. j. či je označený dlžník v úpadku), oprávnenie podať návrh na vyhlásenie konkurzu - splnenie podmienok musí veriteľ osvedčiť bez toho, aby bolo potrebné o existencii jeho pohľadávky viesť rozsiahle dokazovanie. Otázka preukázania alebo nepreukázania spornej pohľadávky musí byť vždy predmetom samostatného sporového konania, pričom konkurzný súd nemôže viesť v rámci konkurzného konania dokazovanie ohľadom preukázania právneho dôvodu, základu, výšky veriteľom deklarovanej pohľadávky, ktorej spornosť sa namieta“.

27. Veriteľ, ktorý podal návrh na vyhlásenie konkurzu, musí mať aktívnu legitímáciu na podanie takéhoto návrhu, inak súd v začatom konaní nemôže pokračovať a musí konanie zastaviť (ak nerozhodne o

vyhlásení konkurzu). Aktivne legitimovaným na podanie návrhu na vyhlásenie konkurzu je totiž len ten veriteľ, ktorý má nespornú pohľadávku voči dlžníkovi 30 dní po lehote splatnosti (§ 11 ods. 3 v spojení s § 12 ods. 2 v spojení s § 19 ods. 1 písm. c/ ZKR). Dlžník, voči ktorému je návrh na vyhlásenie konkurzu podaný, má právo sa v štádiu do vyhlásenia konkurzu na jeho majetok proti podanému návrhu brániť (okrem iných) aj tým spôsobom, že relevantným spôsobom spochybni pohľadávku navrhovateľa, resp. ostatných v návrhu označených veriteľov, o ktorých navrhovateľ - veriteľ tvrdí, že sú oprávnené a splatné. V prípade, ak dlžník relevantne spochybni ich oprávnenosť, resp. osvedčí ich spornosť, súd na takéto pohľadávky v súlade s § 19 ods. 1 písm. c/ ZKR nemôže prihliadať.

28. V danom prípade má mať navrhovateľ voči dlžníkovi 2 pohľadávky a to pohľadávku č. 1 vyfaktúrovanú fa č. 27 titulom Kúpnej zmluvy zo dňa 27.7.2018 za dodané zariadenia, z ktorej vyfaktúrovanej sumy dlžník neuhradil časť sumy vo výške 14 164 eur a pohľadávku č. 2 vyfaktúrovanú fa č. 29 titulom Zmluvy o poradenstve z 15.1.2019 za poskytnuté služby. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že dlžník relevantne spochybnil ich oprávnenosť resp. osvedčil ich spornosť a to nielen predložením potvrdenia z OS BA I o tom, že na uvedenom súde sa vedie na základe podanej žaloby dlžníkom sporové konanie o určenie neexistencie pohľadávok navrhovateľa voči dlžníkovi vyplývajúcich z faktúr č. 27 a č. 29 (aj pohľadávok Magenta uvedených v návrhu), titulom ktorých navrhovateľ podal návrh na vyhlásenie konkurzu ale aj tým, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vzťahy medzi týmito subjektmi sú komplikované, títo majú medzi sebou pouzatvárané viaceré zmluvy - písomné i ústne, pričom v danom konkurznom konaní nebola existencia pohľadávok navrhovateľa voči dlžníkovi osvedčená do takej miery, že o nich nemožno mať akúkoľvek právnu pochybnosť. Čo sa týka pohľadávky č. 1 (fa č. 27), ktorá mala byť vystavená titulom Kúpnej zmluvy z 27.7.2018 za dodané technológie, súd poukazuje, že v konaní nebolo jednoznačne preukázané/osvedčené, že nárok na zaplatenie kúpnej ceny za dodané zariadenia podľa čl. 4 bod. 2/ Kúpnej zmluvy vznikol, teda že by tieto boli dlžníkovi dodané a kedy. Dlžník tvrdil a vypovedal, že z vyfaktúrovanej sumy 100 164 eur „uhradil“ sumu 80 000 eur v podstate takým spôsobom, že dodal navrhovateľovi zariadenie v sume 11 000 eur a v cene zvyšnej sumy mal navrhovateľ vykonať dohodnuté služby, pričom bolo tretím nezávislým subjektom, ktorého dlžník poveril vykonaním kontroly o činnostiach navrhovateľa zistené, že navrhovateľ dohodnuté práce nevykonal a z toho dôvodu odmietol uhradiť zvyšnú sumu 14 164 eur. Z uvedeného sa tak javí, že faktúra č. 27 bola len tzv. na oko vystavená titulom Kúpnej zmluvy, keďže podľa výpovede dlžníka bola cena dohodnutá za poskytnutie úplne iného predmetu plnenia. Každopádne, pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že táto bola vystavená titulom Kúpnej zmluvy, bolo na ňom, aby bez akejkoľvek právnej pochybnosti osvedčil, že nárok na kúpnu cenu v súlade s Kúpnu zmluvou mu vznikol. Takisto pohľadávka č. 2 vyfaktúrovaná fa č. 29 na sumu 80 000 eur nebola navrhovateľa osvedčená do takej miery, že by o nej nebolo možné mať akúkoľvek právnu pochybnosť. Dlžník relevantne osvedčil jej spornosť poukazom na to, že služby, za ktoré bola suma vyfaktúrovaná, neboli vykonané a nárok na túto odmenu navrhovateľovi v zmysle Zmluvy o poradenstve nevznikol. V zmysle čl. 4 Zmluvy o poradenstve je odmena za vykonanú aktivitu vo výške 80 000 eur splatná do 15 dní po podpise bilaterálneho protokolu medzi stranami, pričom dlžník relevantne tvrdí, že podpis na uvedenom protokole ani Zmluve o poradenstve nie je jeho ako jedinej osoby oprávnenej v tom čase konať v mene dlžníka, pričom nemá vedomosť, kto uvedené podpísal. Súd v tomto smere poukazuje, že vykonal porovnanie podpisu Ing. Pijaka na Zmluve o poradenstve a Protokole s podpisom Ing. Pijaka na jeho písomnej výpovedi doručenej súdu dňa 30.6.2021, pričom voľným okom laika je vidieť, že tieto podpisy sa vôbec nezhodujú. Z uvedeného sa tak javí, že Zmluva o poradenstve predložená v písomnej forme súdu (pritom táto môže a mohla byť medzi stranami uzavretá aj ústne) ako aj Protokol neboli podpísané dlžníkom - osobou oprávnenou konať v mene dlžníka, v dôsledku čoho je dôvodné pochybovať o vzniku nároku navrhovateľa na zaplatenie sumy 80 000 eur titulom predloženej Zmluvy o poradenstve. Takisto samotný dlžník tvrdil, že činnosti v zmysle zmluvy neboli navrhovateľom uskutočnené, nárok na odmenu mu nevznikol a táto pohľadávka je neoprávnená bez právneho dôvodu, pričom v konaní nebolo bez akejkoľvek pochybnosti preukázané, že nárok na odmenu vo výške 80 000 eur vznikol. Uvedenú spornosť pohľadávok je možné odstrániť len rozsiahlym dokazovaním na preukázanie vzniku a existencie pohľadávok navrhovateľa voči dlžníkovi (či už znaleckým dokazovaním príp. výsluchmi svedkov o realizácii a vykonaní služieb príp. dodania tovaru resp. ustálenia právnej skutočnosti resp. právneho titulu, na základe ktorého bola vystavená faktúra č. 27 a pod.) pričom vykonávaním takto podrobného dokazovania by konkurzný súd nahrádzal riadne sporové konanie. Súd pritom zdôrazňuje, že nie je povinnosťou konkurzného súdu vykonávať dokazovanie o tom, či pohľadávka veriteľa (navrhovateľa konkurzu) skutočne existuje.

29. Súd poukazuje, že existencia navrhovateľovej pohľadávky voči dlžníkovi musí byť v návrhu osvedčená do takej miery, že o nej nemožno mať akúkoľvek právnu pochybnosť, čo v danom konaní navrhovateľ nespĺnil, keďže aj po vykonanom dokazovaní zostal sporný vznik a existencia pohľadávok označených v návrhu. Konkurzný súd v tejto súvislosti poukazuje i na stanovisko občianskoprávneho a obchodného kolégia Najvyššieho súdu ČR zo 17.6.1998, Cpjn 19/98, Rc 52/1998, z obsahu ktorého vyplýva, že ak konkurzný súd zistí, že k záveru o existencii splatnej pohľadávky navrhovateľa - veriteľa konkurzu treba vykonať dokazovanie, potom návrh na vyhlásenie konkurzu (bez ohľadu na to, či účastníci urobili dôkazné návrhy v už uvedenom smere alebo nie) zamietne preto, lebo veriteľ svoju pohľadávku voči dlžníkovi nedoložil.

30. Čo sa týka pohľadávok druhého veriteľa MAGENTA označených v návrhu vyplývajúcich z predložených faktúr, ani na tieto konkurzný súd nemôže prihliadať z dôvodu ich spornosti. Súd poukazuje, že faktúra nie je právnym titulom, na základe ktorého by vznikali záväzkové vzťahy. Medzi stranami síce nebolo sporné, že dlžník so spol. Magenta má uzavretú rámcovú zmluvu, pričom žiadna zo strán netvrdila, čo bolo/je obsahom tejto Zmluvy, za poskytnutie akého plnenia/služieb vzniká druhému účastníkov nárok na zaplatenie ceny/odmeny/provizie a pod. Súd poukazuje, že rámcová zmluva nezakladá záväzkový vzťah, pohľadávky a záväzky zmluvných strán z nej nevznikajú. Význam rámcovej zmluvy spočíva v tom, že strany tam, kde predpokladajú dlhodobější obchodný vzťah, stanovujú jej prostredníctvom základné pravidlá, ktorým budú podliehať všetky konkrétne realizačné zmluvy uzavreté na jej základe v budúcnosti, ak nebude v tej či onej realizačnej zmluve dohodnuté inak. Rámcová zmluva tak nemá iný význam (inú funkciu), než že stanovuje zmluvné podmienky následne uzatváraných konkrétnych, realizačných zmlúv, t.j. v tom či onom rozsahu predurčuje ich obsah (Rozsudok NS ČR sp.zn. 29 ICdo 26/2012 z 29.9.2014). Dlžník v konaní vypovedal, že o týchto pohľadávkach veriteľa Magenta (označených v návrhu) nemá vedomosť, tieto sú fiktívne, neoprávnené a nemajú reálny podklad. Navrhovateľ v konaní tieto neosvedčil do takej miery, aby o týchto nebolo možné pochybovať, netvrdil žiadne konkrétne skutočnosti, čo malo byť obsahom zmluvy, titulom ktorej boli faktúry vystavené, aké služby a kedy boli dlžníkovi dodané a pod. Preto súd vzhľadom na spornosť pohľadávok aj tohto veriteľa nemôže na tieto prihliadať.

31. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ existenciu svojich pohľadávok voči dlžníkovi neosvedčil do takej miery, že by o nej nebolo možné mať akúkoľvek dôvodnú právnu pochybnosť ako aj vzhľadom k tomu, že dlžník relevantne spochybnil oprávnenosť pohľadávok nielen navrhovateľa ale aj druhého v návrhu označeného veriteľa MAGENTA (čím osvedčil platobnú schopnosť, keďže po vykonanom dokazovaní jednoznačne bez akejkoľvek pochybnosti nevyplýva, že by mal aspoň dva peňažné záväzky voči viac ako jednému veriteľovi s plnením ktorých by bol v omeškani viac ako 30 dní) súd začaté konkurzné konanie zastavil, keďže konkurzný súd v štádiu po začatí konkurzného konania (ako je tomu aj v prejednávanej veci) pri nedostatku podmienok na vyhlásenie konkurzu už nerozhoduje výrokom "návrh na vyhlásenie konkurzu zamietam", ale v zmysle § 19 ods. 2 ZKR sa táto konštatácia súdu prejaví enunciatom "konkurzné konanie zastavuje" (uznesenie KS v Bratislave č.k. 3CoKR/35/2019 - 184 zo dňa 27.5.2019).

32. Súd v konaní nevykonával dokazovanie listinami a to na č. I. 193 a 194, nakoľko tieto neboli predložené v slovenskom jazyku a teda nie je zrejмый ich obsah a ani faktúrami č. ZO1-2019 a č. ZO5-2018 predložených dlžníkom na pojednávaní dňa 27.7.2021, nakoľko tieto nesúvisia s prejednávanou vecou .

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 C.s.p. tak, že dlžníkovi priznal ich náhradu v plnom rozsahu, keďže tento mal vo veci plný úspech, t.j. bol úspešný ohľadne pohľadávok navrhovateľa ako aj druhého v návrhu označeného veriteľa.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia jeho zverejnením v Obchodnom vestníku písomne v troch vyhotoveniach prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Bratislave (§ 19 ods. 2 ZKR).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, ktorej veci sa týka, kto ho robí, čo sa ním sleduje, podpis a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v

akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Uznesenie sa považuje za doručené dňom jeho zverejnenia v Obchodnom vestníku aj v prípade, ak sa doručuje iným spôsobom.